

PELERINI

Noi am plecat spre-un loc de pace,
Unde Hristos e Împărat,
Și nimeni nu ne mai desface
De dorul Cerului curat.

Visăm deja Ierusalimul,
Cu străzile lui de cristal,
Acolo noi avem căminul,
La Râul vieții, lângă mal.

Când vestea bună a Scripturii
Cerul splendid ni l-a pictat,
Am părăsit bârlogul urii,
Cu destinația: Palat !

Urcăm spre culmi tot mai frumoase,
Urcăm spre munții cei senini;
Din negurile furtunoase
Către Cetatea de lumini.

Și-atunci când noaptea ne cuprinde
Cu bunda neagră în strămtori,
Lumina țării ne aprinde
Lucefieri strălucitori.

Purtăm în inimă făclia
Iubirii pentru Cel mai drag,

*Cel ce ne-a dezlegat robia,
Și ține-n mâini al Său toiaș.*

*Isuse, Tu ne-ai dat un Nume
Și ai turnat în noi un vis,
Cum alte vise nu-s pe lume,
De-a fi cu Tine-n Paradis.*

*Ne-ai scos din poftete deșarte,
Ne-ai smuls din aspri mărăcini,
Să nu mai fim robiți de moarte,
Să fim ai slavei pelerini.*

*Da, suntem pelerini pe lume,
Pribegi, hoinari, doar călători;
Dar unde mergem noi anume
Sunt deja moștenitori.*

*O, glorie și preamărire —
Isuse, mare-i slava Ta!
Tu ne-ai chemat la nemurire,
Și-n veci de veci Te vom urma!*

Valentin Popovici

*~ Ce altceva, decât neprihănirea Lui ar putea acoperi păcatele noastre?
Prin cine altul decât prin Unicul Fiu al lui Dumnezeu ne-am fi putut îndrepta noi, păcătoși și nelegiuții? O ce dulce schimb, ce rânduială nepătrunsă!*

Epistola către Diognet

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Anca Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică ora 09.30 Cursuri de cateheză
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
„Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.” Filipeni 4:7

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

CALUL RĂZBOIULUI

„Când a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicând: „Vino și vezi.” Și s-a arătat un alt cal, un cal roșu. Cel ce stătea pe el a primit puterea să ia pacea de pe pământ, pentru ca oamenii să se înjunghie unii pe alții, și i s-a dat o sabie mare.“ (Apocalipsa 6:3-4)

Veștile de războaie atât de frecvente,

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Ce a însemnat săptămâna de rugăciune pentru mine**

pag. 3 **Până când, Doamne?**

„Domnul este tăria mea și temelul cântărilor mele de laudă: El m-a scăpat. El este Dumnezeul meu: pe El Îl voi lauda; El este Dumnezeul tatălui meu: pe El Îl voi preamări.” (Exodul 15:2)

în ultimul timp chiar din jurul nostru, nu fac decât să confirme adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Scriptura spune că în perioada premergătoare venirii Domnului, printre tot felul de alte dezastre, va fi dezlegat calul războiului.

„Când veți auzi despre războaie și vești de războaie, să nu vă înspăimântați, căci lucrurile acestea trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârșitul. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; pe alocuri vor fi cutremure de pământ, foamete și tulburări. Aceste lucruri vor fi începutul durerilor.“ (Marcu 13:7-8)

Calul roșu reprezintă violența, vărsarea de sânge, discordiile, dezbinarea, neînțelegerile și conflictele sângeroase. În ciuda faptului că

[Continuare pag. 2](#)

oamenii vorbesc mereu despre pacea mondială, aceasta este o utopie. Realitatea cruntă este că până în clipa revelării lui Cristos, oamenii se vor lăsa antrenati din ce în ce mai mult în tot felul de conflicte sângeroase.

Acest lucru se întâmplă din cauza păcatului, a îndepărtării de Dumnezeu și a dorințelor deșarte de a căpăta cât mai multă putere și stăpânire peste alții.

Într-o astfel de lume, copiii lui Dumnezeu nu trebuie să se teamă. Cu certitudine, noi nu putem promova războiul dar nici nu avem puterea să-l oprim. Cel mai bun lucru pe care-l putem face este să ne rugăm să se aducă la îndeplinire voia Domnului.

La fel de greșit este și să credem că putem fugi din calea războiului. S-ar putea întâmpla ca fugind de un cal să dăm peste altul.

Cine privește cu atenție în Cuvânt, înțelege că Cel care rupe pecetea ce dezvăluie venirea calului roșu este însuși Domnul nostru Isus Cristos.

Acest lucru înseamnă că El este Su-

veran, El conduce destinele istoriei iar planurile Sale își vor urma cursul, fiind duse la îndeplinire în totalitate.

Noi nu putem fugi de voia Lui suverană, nu ne putem ascunde nicăieri și nu ne putem împotrivi acesteia.

În schimb, ne putem încrede cu toată ființa noastră în El, știind cu certitudine că întregul curs al istoriei nu face decât să curgă așa cum l-a hotărât Domnul, iar destinul veșnic al celor credincioși este în mâinile Dumnezeului Atotputernic, care are în vedere ducerea celor ce sunt ai Lui, în gloria eternă.

Deocamdată, văzând desfășurarea acestor lucruri sub ochii noștri, îi putem da slavă lui Dumnezeu că istoria se desfășoară în conformitate cu planurile Sale, iar noi ne putem folosi de aceste vremuri grăbindu-ne să ne așezăm în planurile Domnului și chemându-i și pe alții să facă același lucru.

pastor Daniel Chereji

CE A ÎNSEMNAT SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE PENTRU MINE

Nu știu dacă vreodată în viața dumneavoastră spirituală ați avut parte de vreun leșin spiritual sau amorțeală spirituală ca să-i spun așa. Cu toată sinceritatea și spre rușinea mea mărturisesc că am trecut prin așa ceva. Timpul de rugăciune, citirea Cuvântului deși existau în viața mea nu mai produceau acea bucurie de altă dată, de multe ori amânam acest moment ocupându-mă de lucrurile zilnice și ajungeam la sfârșitul zilei rugându-mă: Doamne iartă-mă! Nu îmi place deloc starea în care mă găsesc, te rog ajută-mă să ies din starea aceasta de căldicel. În mintea mea răsuna mereu versetul din **Apocalipsa 3:16** *"Dar fiindcă ești căldicel, nici rece nici în clocot, am să te vărs din gura mea"*. Doamne ajută-mă să-mi dau din nou bucuria mântuirii Tale!

Tabita Morar

PÂNĂ CÂND, DOAMNE?

Până când, Doamne? De aproape un an de zile îi pun lui Dumnezeu această întrebare. Și evident, tot de atâta timp primesc același răspuns: *„Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El.”* (Psalmul 37:7a)

Ca om ce sunt, nu-mi convine răspunsul. Îl întreb din nou și din nou, ca și cum Dumnezeu nu ar înțelege o întrebare atât de simplă.

Până când, Doamne? Până când să tac? Ei bine, Dumnezeu în bunătatea Lui îmi face pe plac. Îmi răspunde....

Până când?

* Până când învățăm lecția supunerii în fața unui Dumnezeu Creator...

* Până când acceptăm că El e Suveran și face ce vrea cu noi (oricum le face pe toate spre binele nostru. Că le vedem noi altfel, e problema noastră!).

* Până când învățăm să-L slujim oriunde, oricând și nu oricum, fără să-I reproșăm ca e prea grea sarcina....

* Până când încetăm să ne mai facem

“Să alerg la putere? El este atotputernic. La dreptate? Cine mă va apăra? Ori-câtă dreptate aș avea, gura mea tot mă va osândi; și oricât de nevinovat aș fi, El tot mă va arăta ca vinovat.” Iov 9:19-20

Răspunsul lui Iov e departe de a fi unul care să înlenească speranța sau victimizare. Este răspunsul înțelept dat în fața afirmației că Dumnezeu nu îngăduie nedreptatea în dreptul vieții celui neprihănit, că doar păcatul și inconsecvența îl fac pe Dumnezeu să tacă în circumstanțe nefaste. Iov știa că neprihănirea lui nu atârna de propria-i desăvârșire și că nici nu ar putea să o atingă sau să o valideze în fața unui Dumnezeu infailibil.

Bunătatea și binecuvântarea prezenței

planurile noastre, când de fapt, El e Cel care hotărăște căile omului...

Până când încetăm să credem că prin puterea noastră putem schimba lucrurile.

* Până când învățăm să spunem lucrurile prin tăcere...

* Până când vom încredința Domnului în mod deplin întreaga noastră viață și în schimb, să primim odihna absolută, calm desăvârșit în El... Mi-a răspuns Dumnezeu? Da! Să mai pun întrebări? Nu! Mai bine tac și nădăjduiesc în El. Și totuși, după atâta tăcere, să mai tac? Da! Înseamnă că El încă mai are de vorbit. Și asta să fie doar începutul?... Nu știu. El știe! Ce știu eu, e că trebuie să tac și să nădăjduiesc în El. Și așa voi face!

P.S. Până la urmă, dacă am fi sinceri, ce poate spune o mână de țărână, un a-bur, o suflare unui Dumnezeu atât de Mareț?!

Elmira Ozrov

Celui Atotputernic în viețile noastre nu se măsoară în numărul de binecuvântări pe care El alege de bunăvoie să le reverse peste copiii Săi. Iov este conștient că acestea nu sunt singurele dovezi ale manifestării dragostei Lui și este totodată pe deplin convins că nici prin eforturile noastre sau prin vreun presupus merit nu am putea să câștigăm favoarea Sa.

Atât frământarea lui Iov, cât și frământările existenței noastre pământești își găsesc răspuns în cuvintele psalmistului care spune: *„Domnul va sfârși ce a început pentru mine. Doamne, bunătatea Ta ține în veci: nu părăsi lucrarea mâinilor Tale.”* (Psalmul 138:8)

Amalia Lupu